

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

5989 *Reial decret llei 17/2012, de 4 de maig, de mesures urgents en matèria de medi ambient.*

El dret constitucional a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona obliga els poders públics a establir mecanismes eficaços per protegir-lo i conservar-lo. Aquest fi només es pot aconseguir procurant la compatibilitat de l'activitat humana amb la preservació del medi ambient. Per tant, la legislació ambiental ha de ser clara i ha d'atorgar seguretat jurídica. En una situació com l'actual, en què s'estan emprenent profundes reformes estructurals que permetin la reactivació de la nostra economia i la generació d'ocupació, és indispensable la reforma urgent de determinats aspectes de la nostra legislació ambiental que contribueixin a assolir aquest objectiu, sense minva del principi de protecció.

La reforma que aborda aquest Reial decret llei s'orienta a la simplificació administrativa i elimina els mecanismes d'intervenció que per la seva pròpia complexitat resulten ineficaços, i el que és més greu, imposen demores difícils de suportar per als ciutadans i dificultats de gestió per a les administracions públiques. La simplificació i agilitació administrativa de les normes ambientals que es promou, a més de ser necessària en si mateixa, és un mitjà idoni per acompanyar les reformes que, amb caràcter urgent, el Govern ha posat en marxa.

Aquesta reforma parteix del pressupòsit que l'eficàcia de les normes ambientals no es pot identificar amb la juxtaposició de plans, programes, autoritzacions, permisos i altres mesures difícils d'aplicar de manera real i pràctica. Al contrari, una protecció eficaç està renyida amb l'excés retòric i normatiu que porta a l'atròfia; i exigeix l'establiment de regles clares i senzilles que protegeixin el medi ambient i fomentin un desenvolupament compatible i integrat en ell. En definitiva, la legislació ambiental també ha de ser sostenible.

D'acord amb aquests objectius es modifica la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, ja que la seva aplicació ha revelat certs desajustos que exigeixen que es corregeixin com més aviat millor, atès que estan generant retards innecessaris als ciutadans i inconvenients difícils de superar a les administracions públiques encarregades de la gestió dels espais protegits i de la Xarxa Natura 2000. Així, en els casos en què se solapen diverses figures de protecció, es disposa que es consolidaran i unificaran totes elles en un únic instrument de protecció. Alhora, es garanteix la compatibilitat de la protecció amb les necessitats de desenvolupament pròpies dels nuclis urbans, a través, precisament, de la planificació dels espais naturals. També és urgent l'habilitació perquè reglamentàriament s'institueixi un procediment per comunicar a la Comissió Europea les mesures compensatòries que s'adoptin en el marc del que disposa l'article 45.5 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Igualment, és necessari introduir modificacions a la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, amb la finalitat de simplificar i reduir les càrregues administratives que ocasionaven ambigüitat, incertesa i inseguretat en l'aplicació de la norma. Això s'ha de resoldre com més aviat millor. Així mateix, per eliminar la indeterminació i inseguretat jurídica, era indispensable delimitar les competències sancionadores de les entitats locals en aquesta matèria, i es disposa que les han d'exercir respecte dels residus la recollida i gestió dels quals els correspongui.

En prevenció que es pugui produir una situació de sequera, i sense perjudici de les decisions que s'hagin de prendre en aquest context, aquest Reial decret llei s'avança i introdueix una sèrie de mesures que pretenen aconseguir un ús més adequat de l'aigua,

a través d'una gestió eficaç i coordinada en què es preservi com a principi fonamental el d'unitat de gestió de conca.

Amb la finalitat de racionalitzar la gestió i ús de l'aigua, en línia amb la Directiva 2000/60/CE, de 23 d'octubre de 2000, marc de l'aigua, es regulen les masses d'aigua subterrània i el seu bon estat. El règim introduït en aquest Reial decret llei permet reaccionar amb rapidesa davant els problemes que es detectin en les masses d'aigües subterrànies i també més flexibilitat per gestionar les disponibilitats d'aigua en les masses que disposin d'un pla d'actuació.

En la mateixa línia, aquest Reial decret llei incorpora mesures que incentiven, com a mecanisme potestatiu, la transformació dels drets d'aprofitament privats d'aigües en drets concessionals, amb l'objectiu, entre altres, de facilitar i millorar la gestió d'episodis meteorològics i hidrològics desfavorables.

S'incorpora una disposició específica per a la cessió de drets en l'àmbit territorial del Pla especial de l'Alt Guadiana, l'aplicació urgent de la qual impedeixi un nou deteriorament de l'aqüífer i permeti mantenir la sostenibilitat de les instal·lacions agrícoles derivades i una reordenació dels drets d'ús de les aigües tendent a la recuperació ambiental dels aqüífers.

D'altra banda, aquest Reial decret llei reforça la potestat sancionadora en matèria d'aigües, imprescindible per garantir l'aplicació correcta de la legislació substantiva. Això era totalment necessari i urgent després de la declaració de nul·litat parcial de l'Ordre MAM/85/2008, de 16 de gener, per la qual s'estableixen els criteris tècnics per a la valoració dels danys en el domini públic hidràulic i les normes sobre presa de mostres i anàlisi d'abocaments d'aigües residuals, per la sentència del Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa) de 4 de novembre de 2011, dictada en el recurs de cassació núm. 6062/2010. D'aquesta manera, s'incorporen al text refós de la Llei d'aigües, sense perjudici del desplegament reglamentari ulterior, els criteris generals que s'han de tenir en compte en la valoració del dany causat en el domini públic hidràulic, determinants per qualificar la infracció. En definitiva, es garanteix l'exercici de la potestat sancionadora amb ple respecte al principi de legalitat (article 25 de la Constitució), en el doble vessant de reserva legal i tipicitat.

El Reial decret llei 12/2011, de 26 d'agost, va afegir al text refós de la Llei d'aigües una disposició addicional catorzena que habilitava determinades comunitats autònomes per exercir facultats de policia de domini públic hidràulic a les conques intercomunitàries, així com per tramitar els procediments a què donessin lloc les seves actuacions fins a la proposta de resolució. Per això, és necessari evitar que amb aquesta reforma legal es pugui veure afectat el principi d'unitat de gestió de les conques hidrogràfiques intercomunitàries, elevat a principi constitucional pel Tribunal Constitucional en les sentències 227/1988, 161/1996 i 30 i 32/2011. I sortir al pas dels desplegaments normatius que sobre aquesta matèria hagin fet o puguin fer les comunitats autònomes habilitades per aquesta disposició addicional.

Al seu torn, l'article quart té l'origen en el Reglament (UE) núm. 1210/2011 de la Comissió, de 23 de novembre de 2011, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 1031/2010 (Reglament de subhastes), en particular amb la finalitat de determinar el volum dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle per subhastar abans de 2013. Aquesta norma estableix que el 2012 s'ha de subhastar un volum total de 120 milions de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el conjunt de la Unió Europea. A l'annex I del Reglament, on es desglossa el volum a subhastar per cada Estat membre, s'estableix que a Espanya li correspon subhastar el 2012 la xifra de 10.145.000 drets. Els treballs per a la contractació de la plataforma comuna transitòria, on s'han de dur a terme les subhastes fins que la plataforma definitiva hagi estat designada, estan molt avançats i s'estima que les subhastes podran començar immediatament.

En aquest sentit, l'article quart modificador de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, respon a la necessitat que, de conformitat amb l'article 43 del Reglament de subhastes, els estats membres assegurin que les mesures nacionals mitjançant les quals es transposen els articles 14 i 15 de la Directiva 2003/6/CE sobre les operacions

amb informació privilegiada i la manipulació del mercat s'apliquen en relació amb les persones responsables de l'incompliment dels articles 37 a 42 del Reglament, en els quals s'estableix el règim relatiu a l'abús de mercat aplicable a productes subhastats diferents dels instruments financers, en relació amb subhastes dutes a terme en el seu territori o a fora. En conseqüència, és necessari desplegar la normativa que permet a les entitats financeres concórrer a les subhastes per compte propi o en nom de clients, investir la Comissió Nacional del Mercat de Valors de les facultats de supervisió, inspecció i sanció en relació amb les conductes relatives a l'abús de mercat, establir les infraccions aplicables a aquestes conductes, i també introduir els deures de cooperació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb altres autoritats competents a l'efecte de garantir el règim previst per a l'abús de mercat en operacions amb contractes de comptat.

En definitiva, l'adopció de la modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que preveu aquest Reial decret llei respon a la necessitat de tenir adaptada la legislació financera espanyola davant l'imminent inici de les subhastes de drets. Per això l'adopció d'aquesta mesura exigeix acudir al procediment del real decret llei, ja que es compleixen els requisits de l'article 86 de la Constitució espanyola quant a la seva extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de maig de 2012,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

El Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, es modifica de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat f) de l'article 28, que queda redactat en els termes següents:

«f) Declarar les masses d'aigua subterrània en risc de no assolir el bon estat quantitatiu o químic i les mesures per corregir les tendències que posin en perill el bon estat mitjançant l'aprovació del programa d'actuació per a la recuperació, de conformitat amb l'article 56, sense perjudici de les que puguin correspondre a altres administracions públiques.»

Dos. Es modifica l'article 56, que queda redactat en els termes següents:

«Article 56. *Masses d'aigua subterrània en risc de no assolir el bon estat quantitatiu o químic.*

1. La junta de govern, sense necessitat de consulta al consell de l'aigua, pot declarar que una massa d'aigua subterrània està en risc de no assolir un bon estat quantitatiu o químic, cas en què s'han de portar a terme les mesures següents:

a) En el termini de sis mesos, l'organisme de conca ha de constituir una comunitat d'usuaris si no n'hi ha, o encomanar les seves funcions amb caràcter temporal a una entitat representativa dels interessos concurrents.

b) Prèvia consulta amb la comunitat d'usuaris, la junta de govern ha d'aprovar en el termini màxim d'un any, des que hagi tingut lloc la declaració, un programa d'actuació per a la recuperació del bon estat de la massa d'aigua, que s'ha d'incloure en el programa de mesures a què fa referència l'article 92 quater. Fins a l'aprovació del programa d'actuació, es poden adoptar les limitacions d'extracció així com les mesures de protecció de la qualitat de l'aigua subterrània que siguin necessàries com a mesura cautelar.

2. El programa d'actuació ha d'ordenar el règim d'extraccions per aconseguir una explotació racional dels recursos amb la finalitat d'assolir un bon estat de les

masses d'aigua subterrània, i protegir i millorar els ecosistemes associats, per a la qual cosa pot, entre altres mesures:

a) Establir la substitució de les captacions individuals preexistents per captacions comunitàries, transformant, si s'escau, els títols individuals amb els seus drets inherents, en un col·lectiu que s'ha d'ajustar al que disposi el programa d'actuació.

b) Preveure l'aportació de recursos externs a la massa d'aigua subterrània; en aquest cas ha d'incloure els criteris per a l'explotació conjunta dels recursos existents a la massa i dels externs.

c) Incloure un perímetre en el qual no sigui possible atorgar noves concessions d'aigües subterrànies llevat que els titulars de les preexistents estiguin constituïts en comunitats d'usuaris, d'acord amb el que disposa el capítol IV del títol IV i tenint en compte el que preveu la disposició addicional setena.

d) Determinar perímetres de protecció de les masses d'aigua subterrània en els quals sigui necessària la seva autorització per realitzar obres d'infraestructura, extracció d'àrids o altres activitats i instal·lacions que la puguin afectar, sense perjudici de les altres autoritzacions que siguin necessàries d'acord amb la legislació sectorial de què es tracti. Aquesta delimitació i condicions vinculen en l'elaboració dels instruments de planificació així com en l'atorgament de les llicències, per les administracions públiques competents en l'ordenació del territori i urbanisme.

3. El programa d'actuació ha de preveure les condicions en què temporalment es puguin superar les limitacions establertes i permetre extraccions superiors als recursos disponibles d'una massa d'aigua subterrània quan estigui garantit el compliment dels objectius mediambientals.

4. Quan com a conseqüència de l'aplicació del programa d'actuació es millori l'estat de la massa d'aigua subterrània, l'organisme de conca, d'ofici o a instància de part, pot reduir progressivament les limitacions del programa i augmentar, de manera proporcional i equitativa, el volum que es pot utilitzar, tenint en compte, en tot cas, que no es posi en risc la permanència dels objectius generals ambientals que preveuen els articles 92 i següents.»

Tres. Es modifica l'apartat u de l'article 111 bis, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les administracions públiques competents, en virtut del principi de recuperació de costos i tenint en compte projeccions econòmiques a llarg termini, han d'establir els mecanismes oportuns per fer repercutir els costos dels serveis relacionats amb la gestió de l'aigua, incloent-hi els costos ambientals i del recurs, en els diferents usuaris finals.»

Quatre. Es modifica l'apartat tres de l'article 111 bis, que queda redactat en els termes següents:

«3. Per a l'aplicació del principi de recuperació de costos s'han de tenir en compte les conseqüències socials, ambientals i econòmiques, així com les condicions geogràfiques i climàtiques de cada territori i de les poblacions afectades sempre que això no comprometi els fins ni l'assoliment dels objectius ambientals establerts.

Mitjançant resolució de l'Administració competent, que en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat correspon al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, es poden establir de forma motivada excepcions al principi de recuperació de costos per a determinats usos tenint en compte les mateixes conseqüències i condicions esmentades i sense que, en cap cas, es comprometin els fins ni l'assoliment dels objectius ambientals corresponents. A aquest efecte, els

organismes de conca han d'emetre en el termini de tres mesos, amb caràcter preceptiu i previ a la resolució que s'adopti, un informe motivat que, en tot cas, justifiqui que no es comprometen ni els fins ni els èxits ambientals establerts a les planificacions hidrològiques respectives.»

Cinc. Es modifica l'apartat u de l'article 117, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les infraccions esmentades es qualifiquen reglamentàriament de lleus, menys greus, greus o molt greus, tenint en compte la seva repercussió en l'ordre i aprofitament del domini públic hidràulic, la seva transcendència pel que fa a la seguretat de les persones i béns i les circumstàncies del responsable, el grau de malícia, participació i benefici obtingut, així com el deteriorament produït en la qualitat del recurs, i poden ser sancionades amb les multes següents:

Infraccions lleus, multa de fins a 10.000,00 euros.

Infraccions menys greus, multa de 10.000,01 a 50.000,00 euros.

Infraccions greus, multa de 50.000,01 a 500.000,00 euros.

Infraccions molt greus, multa de 500.000,01 a 1.000.000,00 euros.»

Sis. S'introdueix un nou apartat dos a l'article 117, que queda redactat en els termes següents:

«2. Amb caràcter general, per a la valoració del dany en el domini públic hidràulic i les obres hidràuliques se n'ha de ponderar el valor econòmic. En el cas de danys en la qualitat de l'aigua, s'ha de tenir en compte el cost del tractament que hauria estat necessari per evitar la contaminació causada per l'abocament i la perillositat d'aquest. Tot això, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.»

Set. Els apartats dos i tres de l'article 117 passen a ser els apartats tres i quatre, respectivament.

Vuit. Queda derogat l'apartat u de la disposició addicional setena.

Nou. Queda derogada la disposició addicional catorzena.

Deu. S'introdueix una nova disposició addicional catorzena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional catorzena. *Cessió de drets en l'àmbit del Pla especial de l'Alt Guadiana.*

1. Els titulars d'aprofitaments d'aigua, inscrits en el registre d'aigües, a les seccions A i C, o anotats en el catàleg d'aigües privades, en l'àmbit del Pla especial de l'Alt Guadiana i subjecte a la vigència del Pla, els poden transmetre tots i de forma irreversible a altres titulars d'aprofitaments, que han de ser adquirits mitjançant la concessió corresponent atorgada per l'organisme de conca de conformitat amb el procediment que estableix el Reial decret 13/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el Pla especial del Guadiana i subjecta a les prescripcions següents:

a) El volum d'aigua concedit ha de ser un percentatge del volum objecte de transmissió. Aquest percentatge s'ha de determinar tenint en compte les condicions tècniques i ambientals que concorrin i, si s'escau, vinculat al programa d'actuació per a la recuperació del bon estat de la massa d'aigua.

b) Quan l'ús a què es destini l'aigua sigui el regadiu no es podrà incrementar la superfície que ja tingui reconeguda el cessionari.

c) S'han d'atorgar per un termini que finalitza el 31 de desembre de 2035, i en aquell moment tindrà preferència el concessionari per obtenir una nova concessió.

2. La cessió de drets en els termes establerts a l'anterior apartat es pot fer sense infraestructures de conducció quan el cedent i el cessionari pertanyin a la mateixa massa d'aigua subterrània.

3. De manera excepcional es poden atorgar noves concessions a titulars d'exploracions agropecuàries, que compleixin les condicions establertes en el programa d'actuació, si qui les sol·licita adquireix de manera definitiva, segons el que disposa l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, el volum total requerit més el percentatge que fixi la Confederació Hidrogràfica del Guadiana.»

Onze. S'introdueix una nova disposició addicional quinzena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quinzena. *Referències als aqüífers sobreexplotats.*

Les referències en l'articulat d'aquesta Llei als aqüífers sobreexplotats s'han d'entendre fetes a les masses d'aigua subterrània en risc de no assolir el bon estat quantitatiu o químic.»

Dotze. S'introdueix una nova disposició transitòria tercera bis, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria tercera bis. *Disposicions comunes a l'aplicació de l'apartat tercer de les disposicions transitòries segona i tercera.*

1. Als efectes de l'aplicació de l'apartat tercer de les disposicions transitòries segona i tercera, es consideren modificació de les condicions o del règim d'aprofitament, entre altres, les actuacions que suposin la variació de la profunditat, diàmetre o localització del pou, així com qualsevol canvi en l'ús, ubicació o variació de superfície sobre la qual s'aplica el recurs en el cas d'aprofitaments de regadiu.

2. La concessió a què fan referència les disposicions transitòries segona i tercera en els seus apartats tercers s'ha d'atorgar, a instància de part, sense procediment de competència de projectes, exigeix l'informe de compatibilitat amb el Pla hidrològic i el de l'Administració competent en funció de l'ús a què es destini, s'ha de sotmetre a informació pública i, si hi ha comunitat d'usuaris, se li ha de sol·licitar informe.

3. La concessió a atorgar ha de tenir les característiques següents:

a) El termini de la concessió no pot ser inferior a l'establert en la seva inscripció a la secció C del registre d'aigües, i en aquell moment té preferència el concessionari per obtenir una nova concessió.

b) Ha de recollir les característiques amb què l'aprofitament estigui inclòs a la secció C del registre d'aigües de la conca, a excepció de les característiques objecte de modificació que hagin motivat l'inici del procediment, i prèvia comprovació de la seva adequació a la realitat per part de l'organisme de conca.

4. En cas que la concessió es refereixi a masses d'aigua subterrània declarades en risc de no assolir els objectius de bon estat a què es refereix l'article 56, la concessió s'ha de sotmetre a les limitacions establertes en el programa d'actuació o, si no n'hi ha, a les mesures cautelars relatives a l'extracció o de protecció de la qualitat de l'aigua subterrània que, si s'escau, s'estableixin.

5. Quan la modificació de les condicions o règim d'aprofitament no hagi estat comunicada pel titular a l'organisme de conca per a la seva autorització, sense perjudici de l'aplicació del procediment sancionador previst, l'organisme de conca ha de requerir l'interessat perquè sol·liciti i obtingui la concessió corresponent. L'atorgament de la concessió comporta l'extinció simultània del dret sobre aigües privades reconegut fins en aquell moment.»

Tretze. S'introdueix una nova disposició transitòria desena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria desena. *Transformació de drets privats en concessionals.*

1. Els titulars d'aprofitaments d'aigües inscrits en el catàleg d'aigües privades de la conca a què es refereix la disposició transitòria quarta poden sol·licitar en qualsevol moment la inscripció en el registre d'aigües de la conca, per a la qual cosa han d'instar l'atorgament de la concessió corresponent.

2. El tràmit d'atorgament de la concessió s'ha de portar a terme sense competència de projectes i exigeix, a més de l'informe de compatibilitat amb el Pla hidrològic i el de l'Administració competent en funció de l'ús a què es destini, la pràctica del tràmit d'informació pública i, si hi ha comunitat d'usuaris, la sol·licitud d'informe a la comunitat.

3. La concessió a atorgar ha de tenir les característiques següents:

a) El terme de la concessió és el 31 de desembre de 2035, i en aquell moment tindrà preferència el concessionari per obtenir una nova concessió.

b) Ha de recollir les característiques amb què l'aprofitament estigui inclòs en el catàleg d'aigües privades de la conca, singularment pel que fa a l'ús de l'aigua, prèvia comprovació de l'adequació d'aquestes característiques a la realitat per part de l'organisme de conca.

4. Tanmateix, quan la sol·licitud de concessió es refereixi a masses d'aigua subterrània declarades en risc de no assolir un bon estat i que disposin del programa d'actuació a què es refereix l'article 56, la concessió s'ha de sotmetre a les limitacions establertes en el programa esmentat. Si no existeix un programa d'actuació aprovat, no es pot instar la transformació del dret.

Article segon. *Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 28 es modifica en els termes següents:

«2. Si se solapen en un mateix lloc diferents figures d'espais protegits, les normes reguladores dels espais i també els mecanismes de planificació han de ser coordinats per unificar-se en un únic document integrat, a fi que els diferents règims aplicables en funció de cada categoria conformin un tot coherent.»

Dos. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 45 es modifica de la manera següent:

«a) Adequats plans o instruments de gestió, específics als llocs o integrats en altres plans de desenvolupament que incloguin, almenys, els objectius de conservació del lloc i les mesures apropiades per mantenir els espais en un estat de conservació favorable. Aquests plans han de tenir en consideració especialment les necessitats dels municipis inclosos totalment o en un gran percentatge del seu territori en aquests llocs.»

Tres. La disposició final vuitena queda redactada en els termes següents:

«1. El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

En particular, es faculta el Govern per introduir canvis en els annexos amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si s'escau, introdueixi la normativa comunitària.

2. Es faculta el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per al desplegament reglamentari del procediment de comunicació de la informació oficial sobre espais protegits Xarxa Natura 2000, entre les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i la Comissió Europea, al qual es refereixen els articles 42 i 44.

3. Es faculta el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per regular el procediment de comunicació a la Comissió Europea, tant de les mesures compensatòries adoptades per a plans, programes o projectes, segons el que disposa l'article 45.5, com per a la consulta prèvia a la Comissió Europea, segons el que disposa l'article 45.6.c.)»

Article tercer. *Modificació de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 21 en els termes següents:

a) L'apartat 1 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Les autoritats ambientals en el seu respectiu àmbit competencial i tenint en compte els principis de prevenció i foment de la reutilització i el reciclatge d'alta qualitat, han d'adoptar les mesures necessàries perquè s'estableixin sistemes prioritaris per fomentar la reutilització dels productes, les activitats de preparació per a la reutilització i el reciclatge. Han de promoure, entre altres mesures, l'establiment de llocs d'emmagatzematge per als residus susceptibles de reutilització i el suport a l'establiment de xarxes i centres de reutilització. Així mateix, s'han d'impulsar mesures de promoció dels productes preparats per a la reutilització i productes reciclats a través de la contractació pública i d'objectius quantitius en els plans de gestió.»

b) Se suprimeix l'apartat 2.

c) Els apartats 3, 4, 5 i 6 passen a ser els apartats 2, 3, 4 i 5 respectivament.

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els operadors que hagin de fer un trasllat de residus per destinar-los a operacions d'eliminació han de presentar una notificació prèvia a les autoritats competents de la comunitat autònoma d'origen i de la de destí.

També han de presentar una notificació prèvia a les mateixes autoritats els operadors que hagin de fer un trasllat per a la valorització de residus domèstics barrejats, de residus perillosos i dels residus per als quals es determini reglamentàriament.

Les notificacions poden ser generals amb la durada temporal que es determini reglamentàriament o es poden referir a trasllats concrets.

Als efectes de la present Llei s'entén per operador el definit com a notificador a l'article 2.15 del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.»

Tres. Es modifica la lletra d) de l'apartat segon de l'article 31, que queda redactada en els termes següents:

«d) Establir sistemes de dipòsit que garanteixin la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per a la seva reutilització o del residu per al seu tractament en els casos de residus que siguin difícils de valoritzar o eliminar, de productes o residus les característiques dels quals determinin que aquests sistemes

siguin l'opció més adequada per gestionar-los correctament o quan no es compleixin els objectius de gestió fixats a la normativa vigent.»

Quatre. S'inclou un paràgraf final a l'apartat tercer de l'article 31:

«La implantació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus s'ha d'establir amb caràcter voluntari, amb el límit dels supòsits que preveu l'article 31.2.d).»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«3. Els productors que optin per un sistema col·lectiu per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada han de constituir una associació de les que preveu la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, o una altra entitat amb personalitat jurídica pròpia sense ànim de lucre. L'admissió d'un nou productor s'ha d'establir en funció de criteris objectius. El dret de vot de cada partícip s'ha de determinar mitjançant trams o intervals en funció de la quantitat de productes que aquest posa al mercat en relació amb els que posa el conjunt dels partícips.

Els sistemes col·lectius han de sol·licitar una autorització prèvia a l'inici de la seva activitat. El contingut mínim de la sol·licitud és el que preveu l'annex X i s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sistema tingui previst establir la seu social.

Una vegada comprovada la integritat documental de l'expedient, la sol·licitud d'autorització s'ha de trametre a la Comissió de coordinació en matèria de residus perquè n'emeti informe amb caràcter previ a la resolució de la comunitat autònoma. La comunitat autònoma ha de concedir l'autorització, si escau, en la qual s'han de fixar les condicions d'exercici. L'autorització és vàlida per a tot el territori nacional i s'ha d'inscriure en el Registre de producció i gestió de residus. Les condicions d'exercici i l'autorització s'han d'ajustar als principis que preveu l'article 9 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. El termini màxim per a la tramitació de l'autorització és de sis mesos prorrogables, de forma motivada, per raons derivades de la complexitat de l'expedient; aquesta pròrroga es pot fer una sola vegada, per un temps limitat i abans que hagi expirat el termini original. Transcorregut el termini sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, s'ha d'entendre desestimada la sol·licitud presentada.

El contingut i la vigència de l'autorització són els que estableix la regulació específica. Si no s'indica el termini de vigència, l'autorització té una durada de cinc anys i es renova seguint el que estableix aquest apartat. L'autorització no es pot transmetre a tercers.

Durant la vigència de les autoritzacions, la Comissió de coordinació en matèria de residus pot fer el seguiment del compliment de les autoritzacions i de les condicions d'exercici.»

Sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la manera següent:

«3. En el supòsit d'abandonament, abocament o eliminació incontrolats dels residus la recollida i gestió dels quals correspon a les entitats locals d'acord amb l'article 12.5, així com en cas que es lliurin sense complir les condicions previstes a les ordenances locals, la potestat sancionadora correspon als titulars de les entitats locals.»

Set. Es modifica la disposició transitòria quarta de la manera següent:

«1. Els sistemes integrats de gestió de residus existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen pel que preveu la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i les normes reguladores de cada flux de residus. No obstant això, els sistemes

esmentats s'han d'adaptar al que estableix aquesta Llei en el termini d'un any des que entrin en vigor les normes que adaptin les dites disposicions reguladores.

2. Els sistemes de responsabilitat ampliada la sol·licitud d'autorització dels quals s'hagi presentat abans de l'entrada en vigor de les normes d'adaptació esmentades a l'apartat u queden sotmesos al règim jurídic que preveu l'apartat anterior.»

Vuit. L'apartat 7 de l'annex X queda redactat de la manera següent:

«7. Procediment de recollida de dades dels operadors que realitzin activitats relacionades amb l'exercici de les funcions del sistema col·lectiu de responsabilitat ampliada i de subministrament d'informació a les administracions públiques.»

Article quart. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'afegeix una disposició addicional vint-i-unena a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«Disposició addicional vint-i-unena.

1. Les empreses que presten serveis d'inversió i les entitats de crèdit autoritzades a prestar serveis d'inversió, a més de dur a terme les activitats que consten a l'article 63.1, poden presentar ofertes en nom dels seus clients en les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, que no siguin instruments financers, a què es refereix el Reglament (UE) núm. 1031/2010 de la Comissió, de 12 de novembre de 2010, sobre el calendari, la gestió i altres aspectes de les subhastes dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle d'acord amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat. Amb aquesta finalitat, han d'incloure aquesta activitat en el programa d'activitats a què es refereix l'article 66.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent per sancionar les persones responsables de l'incompliment en el nostre territori dels articles 37 a 42 del Reglament (UE) núm. 1031/2010, en relació amb les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, que no siguin instruments financers, celebrades en el nostre territori o a fora.

3. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors té les facultats de supervisió i inspecció que preveu aquesta norma.

4. En cas d'incompliment dels articles 37 a 42 del Reglament (UE) núm. 1031/2010, és aplicable el règim sancionador que preveu el capítol II del títol VIII d'aquesta Llei en relació amb les operacions amb informació privilegiada o que puguin constituir manipulació de mercat, amb les particularitats següents:

- a) S'exceptua el que disposen l'article 99, apartat ñ), i l'article 100, apartat m).
- b) La remissió que conté l'article 99 o bis) s'ha d'entendre feta únicament a l'article 81.4, a l'article 83.1 d) i al 83.2.
- c) La remissió que conté l'article 100 x ter) s'ha d'entendre feta únicament a l'article 81.4, a l'article 83.1 d) i al 83.2, i les plataformes de subhastes i les entitats supervidores de les subhastes són els subjectes obligats.
- d) La remissió que conté l'article 100, apartat x), s'ha d'entendre feta únicament a l'article 81, exceptuant-ne l'apartat 3.

5. Constitueix una infracció molt greu l'incompliment de les normes de conducta a què es refereix l'article 59 del Reglament (UE) núm. 1031/2010, així com l'incompliment de l'obligació d'adoptar les disposicions estructurals a què es

refereix l'article 42.4 del mateix Reglament, quan hagi tingut lloc en ocasió d'una operació concreta constitutiva d'informació privilegiada.

Constitueix una infracció greu l'adopció de les mesures que preveu l'article 42.4 del Reglament (UE) núm. 1031/2010 de manera insuficient.

6. La CNMV ha de cooperar amb altres autoritats competents de la Unió Europea, amb les plataformes de subhastes i amb l'entitat supervisora de les subhastes sempre que sigui necessari per portar a terme les funcions que estableix el Reglament (UE) núm. 1031/2010 i en relació amb les matèries i en els termes que es regulen al mateix Reglament.

7. S'exceptuen del deure de secret regulat a l'article 90 les informacions que la CNMV hagi de facilitar a les autoritats competents, amb les plataformes de subhastes i amb l'entitat supervisora de les subhastes, en matèria de subhastes de drets d'emissió de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1031/2010.

8. Als efectes del que preveuen els apartats anteriors, són aplicables les definicions d'informació privilegiada i manipulació del mercat que conté l'article 37 del Reglament (UE) núm. 1031/2010.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori dels recursos hidràulics subterranis sobreexplotats.*

1. En el cas de les aigües subterrànies que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei estiguin afectades per una declaració de sobreexplotació, es regeixen per la legislació anterior fins que, d'acord amb el que disposa l'article 56 del Text refós de la Llei d'aigües, tinguin lloc la declaració com a massa subterrània i l'aprovació consegüent del programa d'actuació.

2. En el cas de les aigües subterrànies que hagin estat declarades sobreexplotades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei però que encara no tinguin un pla d'ordenació d'extraccions, s'ha de portar a terme la redacció i aprovació del pla d'actuació que preveu l'article 56.1, lletra b), del Text refós de la Llei d'aigües, en el termini previst en el mateix precepte, que s'ha de comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. L'article primer es dicta a l'empara de la competència atribuïda a l'Estat a l'article 149.1, clàusula 22a per als apartats u, nou i deu, clàusula 13a per als apartats dos, vuit i onze i clàusula 18a per als apartats tres a sis, dotze i tretze.

2. L'article quart, pel qual es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, es dicta a l'empara del que disposen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució.

3. La disposició transitòria única es dicta a l'empara de l'habilitació que conté la clàusula 13a de l'article 149.1 de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Desplegament del dret de la Unió Europea.*

L'article quart d'aquest Reial decret llei pel qual s'incorpora la disposició addicional vint-i-unena a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, es dicta en desplegament del Reglament (UE) núm. 1031/2010 de la Comissió, de 12 de novembre de 2010, sobre el calendari, la gestió i altres aspectes de les subhastes dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle d'acord amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de maig de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY